

Sygn. akt VIII GC 1673/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący As.SR Przemysław Kociński

Protokolant st. sekr. sąd. Dorota Dąbrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 maja 2019 roku w Bydgoszczy

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w B.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna Spółce komandytowej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 49.107,75 zł (czterdzieści dziewięć tysięcy sto siedem złotych siedemdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot:

- a. 5.535,00 zł od dnia 18 lipca 2017 r. do dnia zapłaty,
- b. 5.535,00 zł od dnia 17 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- c. 5.535,00 zł od dnia 16 września 2017 r. do dnia zapłaty,
- d. 5.535,00 zł od dnia 17 października 2017 r. do dnia zapłaty,
- e. 5.442,75 zł od dnia 1 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- f. 5.535,00 zł od dnia 16 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- g. 5.535,00 zł od dnia 16 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty,
- h. 4.920,00 zł od dnia 16 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,
- i. 5.535,00 zł od dnia 16 marca 2018 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.108,00 zł (sześć tysięcy sto osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

As.SR Przemysław Kociński

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w B. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna Spółki komandytowej z siedzibą w W. kwoty 38.745,00 zł wraz z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot:

- 1) 5.535,00 zł od dnia 6 lipca 2017 r. do dnia zapłaty,
- 2) 5.535,00 zł od dnia 11 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- 3) 5.535,00 zł od dnia 14 września 2017 r. do dnia zapłaty,
- 4) 5.535,00 zł od dnia 13 października 2017 r. do dnia zapłaty,
- 5) 5.535,00 zł od dnia 1 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- 6) 5.535,00 zł od dnia 15 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- 7) 5.535,00 zł od dnia 13 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z pozwanym umowę dotyczącą realizacji cyklu działań promocyjnych centrum handlowego (...) w B.. Twierdził, że przez cały czas trwania umowy świadczył dla pozwanego usługi zgodnie z umową. Początkowo pozwany miał płacić należności wynikające z umowy regularnie, chociaż zazwyczaj z opóźnieniem. Począwszy od lipca 2017 r. miał natomiast zaprzestać wypełniania swoich zobowiązań na podstawie wystawionych przez powoda faktur, mimo dalszego korzystania z usług. Przedmiotowe należności nie były nigdy kwestionowane zarówno co do zasady jak i wysokości. Na dzień wytoczenia powództwa łączna suma zobowiązań pozwanego wynikająca z niezapłaconych faktur miała wynosić 38.745,00 zł. Powód twierdził, że wielokrotnie wzywał pozwanego do dobrowolnej zapłaty należności, lecz wszystkie wezwania pozostawały bez odpowiedzi.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (VIII GNc 880/18).

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę dotyczącą realizacji cyklu działań promocyjnych centrum handlowego (...) w B. z dnia 1 marca 2016 r. Pozwany twierdził jednak, że w trakcie trwania umowy usługi świadczone w jego wykonaniu były wykonywane w sposób nienależyty – kreacje przygotowywane przez powoda miały być niezgodne z wytycznymi przesyłanymi drogą mailową przez pracowników pozwanego do agencji. Pozwany powołał się na widoczny w jego ocenie brak umiejętności graficznych po stronie powodowej, o czym świadczyć miały słabej jakości projekty, a także brak inicjatywy ze strony powoda w tworzeniu projektów, mimo przesyłania mu niemalże gotowych rozwiązań i produktów ze strony współpracowników pozwanego. Twierdził także, że zlecane projekty były wykonywane nieterminowo – pomimo ponagień ze strony pozwanego – wpływało na realizację kampanii reklamowych i powstanie dodatkowych kosztów po stronie pozwanego. Zwrócił uwagę, że powód otrzymał już wynagrodzenie w wysokości około 130.000,00 zł, co i tak było kwotą istotnie wygórowaną w stosunku do zakresu i jakości usług świadczonych w trakcie realizacji całej umowy. Pozwany zarzucił, że powód nie uwodnił by na kwoty wskazane w fakturach załączonych do pozwu zostały dokonane stosowne zamówienia. Uznał, że wynagrodzenie z tytułu umowy należne było za pracę należycie wykonaną zgodnie z postanowieniami umowy, a jednoznaczne wynagrodzenie przysługiwało powodowi po zleceniu i wykonaniu prac.

W piśmie procesowym z dnia 6 sierpnia 2018 r. powód rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie dalszej kwoty 11.070,00 zł wraz z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 5.535,00 zł od dnia 14 lutego 2018 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 5.535,00 zł od dnia 15 marca 2018 r. do dnia zapłaty. Wyjaśnił przy tym, że wykonywał na rzecz pozwanego działania promocyjne dla spółek z nim powiązanych, ale w ramach innych umów.

Pozwany zaś traktował wszystkie te umowy jako całość, mimo że zawarte były one z formalnie odrębnymi podmiotami i dotyczyły promocji innych centrów handlowych. Powód wskazał, że zarzuty pozwanego mają charakter bardzo ogólny. Twierdził, że do umowy z pozwanym nie były zgłaszane żadne większe zastrzeżenia, a umowa była wykonywana tak jak dotychczas, pozwany zaś korzystał z wykonanych w jej ramach projektów. Przedstawiony przez pozwanego materiał dowodowy w sprzecznie powód ocenił jako uwagi o charakterze roboczym, które zwykle występują w trakcie realizacji umowy. Wskazał, że strony umówiły się na wynagrodzenie ryczałtowe, w ramach którego pozwany był uprawniony, a zarazem zobowiązany do zlecenia poszczególnych prac.

W piśmie procesowym z dnia 31 sierpnia 2018 r. pozwany wniósł o oddalenie rozszerzonego powództwa z uwagi na argumentację podnoszoną w sprzecznie oraz z uwagi na fakt, że w tym okresie powód nie świadczył już w istocie usług na podstawie umowy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 1 marca 2016 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa z siedzibą w B. zawarł z pozwanym (...) Spółka Akcyjna Spółka Komandytowa z siedzibą w W. umowę w ramach, której powód zobowiązał się zrealizować cykl działań promocyjnych centrum handlowego (...) w B. położonego przy ulicy (...) obejmujących: projektowanie graficzne i skład (...), przygotowanie koncepcji eventów oraz marketing szeptany. Szczegółowy zakres prac wraz z ich wyceną zawierał załącznik nr (...) i (...), który stanowił integralną część umowy. Wskazano w nim, iż:

- w ramach projektowania graficznego i składu (...) wykonawca będzie wykonywać na zlecenie zamawiającego projekty graficzne comiesięcznych akcji promocyjnych w ilości maksymalnie 3 wydarzeń w miesiącu. Formatami głównymi, które powód miał przedstawiać pozwanemu do akceptacji były plakaty A3 oraz billboard 5,04 x 2,38 m, chyba że strony dokonały zmian podczas zlecenia usługi projektowania linii graficznej. Po uzyskaniu akceptacji przez pozwanego, powód miał przygotowywać dalsze przeformatowania wynikające ze zlecenia (do 12 sztuk – licząc z banerami internetowymi, (...) na (...)).
- w ramach kreowania eventów wykonawca miał podczas każdego miesiąca trwania umowy przedstawiać zamawiającemu propozycje organizacji w kolejnym miesiącu dwóch eventów (szczegółowo opracowanych wraz ze skróconym key visual eventem oraz szczegółowo wycenionym). W razie zainteresowania zamawiającego kompleksowym przeprowadzeniem wydarzenia przez powoda, usługa ta była dodatkowo płatna zgodnie z zaakceptowaną przez strony wyceną oraz zakresem i terminami akcji,
- w ramach marketingu szeptanego – wpisy w ilości maksymalnej (...) dla (...) miały być umieszczane na powiązanych tematycznie: forach internetowych, stronach branżowych z opiniami, serwisach opiniotwórczych oraz artykułach (...).

Realizacja przedmiotu umowy przez powoda następować miała na podstawie jednostkowego zamówienia pozwanego, niewykraczającego poza zakres prac wskazanych w załączniku nr (...), zawierającego szczegółowy opis usługi i odpowiedni termin jej wykonania. Przeprowadzenie działań związanych z marketingiem szeptanym nie wymagało dodatkowego zlecenia pozwanego.

Umowa została zawarta na czas określony od 1 marca 2016 r. do 28 lutego 2018 r. - (...).

Po zleceniu prac przez pozwanego powód zobowiązał się niezwłocznie wykonać projekt graficzny (nie później niż w terminie 7 dni) lub koncepcję eventu (nie później niż w terminie 14 dni) - (...).

Pozwany zobowiązał się do zaakceptowania projektu graficznego lub koncepcji eventu z wykorzystaniem nie więcej niż trzykrotnych poprawek do danego projektu. Jeżeli pozwany nie zgłosił uwag najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych od przedstawienia mu projektu graficznego/koncepcji eventu lub projektu graficznego/koncepcji eventu po poprawkach strony przyjmowały, że projekt taki zaakceptował.

Wszelkie zatwierdzenia w ramach umowy miały być dokonywane jednoosobowo przez przedstawiciela pozwanego, wskazanego umowie. Osobą upoważnioną do współdziałania przy wykonywaniu umowy ze strony pozwanego była P. M., zaś ze strony powoda P. F..

Powód zobowiązał się do realizacji umowy z należytą starannością, przy uwzględnieniu zawodowego charakteru działalności.

Odpowiedzialność powoda z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy ograniczono do rzeczywistych strat poniesionych przez pozwanego.

Powód miał nie ponosić odpowiedzialności za skutki odmowy zatwierdzenia przez pozwanego poszczególnych prac lub ich projektów przedstawionych przez powoda albo w przypadku dokonania zatwierdzenia z opóźnieniem.

Za wykonanie przedmiotu umowy pozwany zobowiązał się płacić miesięczne wynagrodzenie w wysokości 4.500,00 zł netto powiększone o należny podatek VAT. Zgodnie z załącznikiem nr (...) na powyższą kwotę w stosunku do jednego (...) składały się następujące elementy: projekty graficzne bieżących akcji promocyjnych – 2.250 zł netto, przedstawienie pomysłu oraz grafizacja eventów promocyjnych – 1.000 zł netto, tworzenie oraz umieszczanie wpisów na forach internetowych 750 zł netto, koordynowanie zleceń kontakt z zamawiającym, kontakt z osobami wykonującymi zlecenie w agencji – 500 zł netto.

Wynagrodzenie miało być płatne co miesiąc do 15 dnia każdego miesiąca poczynając od kwietnia 2016 r. na podstawie wystawionej faktury.

Niezależnie od innych uprawnień wynikających umowy, jeżeli jedna ze stron w sposób zawiniony naruszyła istotne postanowienia umowy i mimo pisemnego wezwania drugą stronę nie usunęła w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 14 dni, skutków takiego naruszenia albo nie zaprzestała dalszego naruszania postanowień umowy – druga strona była uprawniona do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym - (...).

W zakresie przedmiotowej umowy mieściło się również przeprowadzenie rebrandingu marki w związku z wejściem na rynek nowego sklepu w B. oraz wykonanie kreacji otwarciowej dla (...) B.. Za powyższe czynności nie została określona jakiegokolwiek wynagrodzenie (załącznik nr (...)).

Dowód: umowa z dnia 1 marca 2016 r. wraz z załącznikami – k. 7-10. akt

Od początku obowiązywania umowy (marzec 2016 r.) do maja 2017 r. pozwany regulował wynagrodzenie wynikające z powyższej umowy, w wysokości 5.535,00 zł za miesiąc świadczonych usług. Płatności były wykonywane z opóźnieniem.

Dowód: faktury VAT wraz z potwierdzeniami przelewów – k. 78-109 akt, przesłuchanie reprezentanta powoda – k. 335-336

Promocją i reklamą u pozwanego w zakresie koordynacji wszystkich outletów od początku trwania umowy zawartej pomiędzy stronami zajmowała się P. M.. Od lipca 2017 r. w/w przestała pełnić swoją funkcję, a jej zadania zaczęła wykonywać M. B..

W zakresie działań promocyjnych dotyczących bezpośrednio (...) B. czynności przez cały okres umowy podejmowała w imieniu pozwanego M. J. (1).

Dowód: zeznania świadków: P. M. – k. 310, M. B. – protokół elektroniczny – k. 150 akt, M. J. (1) – protokół elektroniczny k. 227

Współpraca stron w czasie, gdy funkcję dyrektora marketingu pełniła P. M. przebiegała bez zastrzeżeń. Zdarzały się zastrzeżenia do przygotowywanych prac, jednak pracownicy powoda wykonywali niezbędne poprawki. Ostatecznie przygotowane materiały reklamowe były wykorzystywane przez pozwaną spółkę w ramach jej działalności.

Co do zasady powód zajmował się przygotowaniem projektów graficznych i wydrukiem materiałów. Nie było problemów z kontaktem pomiędzy pozwanym a pracownikami powoda – odbywał się on w sposób mailowy oraz telefoniczny.

Do lipca 2017 r. nikt ze strony pozwanego nie podważał jakości świadczonych przez powoda usług. Eventy proponowane przez powoda, nie odbywały się ze względów trudnej sytuacji finansowej pozwanego.

Dowód: zeznania świadków: P. M. – k. 310, M. J. (1) – protokół elektroniczny k. 227

W maju 2017 r. strony wymieniały się uwagami w zakresie wyglądu gazetki reklamowej. Po naniesieniu kolejnych poprawek przez powoda, ostatecznie M. J. (1) końcowe poprawki zobowiązała się wykonać samodzielnie.

Dowód: korespondencja elektroniczna – k. 40-42 v. akt.

W lipcu 2017 r. M. J. (1) zgłaszała zastrzeżenia, co do grafiki ze slajderem i tła na (...). Projekty były na bieżąco poprawiane przez powoda. Tło na (...) M. J. (1) miała poprawić samodzielnie.

Dowód: korespondencja elektroniczna – k. 38-39 v. akt.

We wrześniu 2017 r. powodowi został zlecony dodatkowy projekt dotyczący przygotowania folderów na targi (...), który miał dotyczyć wszystkich sklepów prowadzonych przez pozwanego oraz spółki z nim powiązane. M. B. przedstawiła wzór, na którym zleceniobiorca miała się opierać, a później zgłaszała powodowi poprawki, co do wykonanych projektów folderów. Powód na otrzymane uwagi zareagował następnego dnia z samego rana. Foldery zostały przygotowane, wydrukowane i dostarczone pozwanemu. Nie zostały one zaakceptowane przez pozwanego z uwagi na jakość wykonania.

We wrześniu 2017 r. powód wykonywał na rzecz sieci sklepów prowadzonych przez pozwanego oraz spółek z nim powiązanych dodatkowe zlecenie polegające na sporządzeniu strony internetowej. M. B. składała uwagi co do przesłanego projektu w zakresie strony głównej, które tego samego dnia zostały odebrane. Rzeczone poprawki wynikały z niezrozumienia przez powoda wcześniej przesłanych uwag.

Dowód: korespondencja elektroniczna – k. 34-35 v. akt, zeznania świadków: P. M. – k. 311, M. B. – protokół elektroniczny – k. 150 akt, przesłuchanie reprezentanta powoda – k. 335-336

Powód przygotował również propozycje dotyczące rebrandingu marki w związku z wejściem na rynek (...) w B.. Nie zyskała ona akceptacji z uwagi na to, iż przedstawiona koncepcja marketingowa miała być całkowicie niespójna z koncepcją prowadzonych przez pozwanego oraz powiązanych podmiotów sklepów.

Wykonana została również kreacja otwarciowa dla (...) B. w formie książki zawierającej wstępne propozycje co do przyszłej kampanii.

Dowód: zeznania świadków: M. B. – protokół elektroniczny – k. 150 akt, A. W. – protokół elektroniczny - 150 akt, przesłuchanie reprezentanta powoda – k. 335 v. – 337 akt

W październiku 2017 r. M. J. (1) prowadziła z powodem korespondencje w zakresie przedstawienia kolejnych projektów kreacji (...) dla (...) w B., nie akceptując dotychczasowych projektów wykonanych przez powoda.

Dowód: korespondencja elektroniczna – k. 36-37 v. akt.

Po zmianie osoby zajmującej się kontaktami z powodem, M. B. zarzuciła powodowi brak kreatywności po jego stronie. Projekty dostarczane przez powoda miały być kiepskiej jakości i wymagały poprawek ze strony pracowników pozwanego. Wnosiła o renegotjację umowy poprzez rezygnację z proponowania miesięcznie dwóch eventów z uwagi na to, iż pozwany nie korzystał z rzeczonych propozycji. W związku z tym wynagrodzenie z tytułu umowy miało zostać

obniżone bądź zaoszczędzone z tego tytułu środki miały być przeznaczone na inne działania promocyjne na rzecz pozwanego.

Dowód: zeznania świadków: M. B. – protokół elektroniczny – k. 150 akt, A. W. – protokół elektroniczny - 150 akt, przesłuchanie reprezentanta powoda – k. 335 v. – 337 akt

Od lipca 2017 r. do końca lutego 2018 r. współpraca stron, dotycząca działań na rzecz (...) w B. co do zasady nie uległa zmianie. W jej toku pracownicy pozwanego, w szczególności pani M. J. (1), zgłaszali uwagi do wykonywanych projektów graficznych przez powoda, ten zaś co do zasady wykonywał rzeczne poprawki, choć nie zawsze spełniały one wszystkie oczekiwania. Były to uwagi o standardowym charakterze typu wymiana zdjęcia, logotypu czy poprawienie literówek. Czynności w zakresie projektowania graficznego przez cały okres współpracy powód podejmował na polecenie pozwanego, który występował do niego z propozycją wydarzenia, które miało zostać przygotowane pod kątem graficznym. Ilość przekazywanych w tym celu przez pozwanego materiałów była różna – czasami wymagała większego działania kreatywnego ze strony powoda, a czasami wyłącznie przeprojektowania przesłanych materiałów.

Dowód: zeznania świadka M. J. (2) - protokół elektroniczny – k. 227 akt, przesłuchanie reprezentanta powoda – k. 335 v. – 337 akt

Pomiędzy osoba zarządzającymi stronami w okresie wykonywania umowy kwestią problematyczną było umówienie bezpośredniego spotkania. Powyższe wynikało w głównej mierze z nadmiaru obowiązków służbowych.

Dowód: zeznania świadka A. W. – k. 150, przesłuchanie reprezentanta powoda – k. 335-336

W toku wykonywania umowy powód przysyłał pozwanemu co miesiąc raporty z wykonanych przez niego działań wraz z propozycją eventów oraz screenami zawierającymi potwierdzenie dokonania wpisów na forach internetowych w ramach marketingu szeptanego. Powyższe były sporządzane przez prezesa powoda P. F. i przysyłane na adresy mailowe pozwanego. Rzeczone raporty przez okres objęty żądaniem pozwu zawierały następujące dane:

- w czerwcu 2017 r. powód w ramach umowy dokonał 10 wpisów na forach internetowych dla (...) B. oraz zaproponował 2 eventy,
- w lipcu 2017 r. powód w ramach umowy dokonał 10 wpisów na forach internetowych dla (...) B. oraz zaproponował 2 eventy,
- w sierpniu 2017 r. powód w ramach umowy dokonał 10 wpisów na forach internetowych dla (...) B. oraz zaproponował 2 eventy,
- we wrześniu 2017 r. powód w ramach umowy dokonał 10 wpisów na forach internetowych dla (...) B. oraz zaproponował 2 eventy,
- w październiku 2017 r. powód w ramach umowy dokonał 9 wpisów na forach internetowych dla (...) B. oraz zaproponował 2 eventy,
- w listopadzie 2017 r. powód w ramach umowy dokonał 10 wpisów na forach internetowych dla (...) B. oraz zaproponował 2 eventy,
- w grudniu 2017 r. powód w ramach umowy dokonał 10 wpisów na forach internetowych dla (...) B. oraz zaproponował 2 eventy,
- w styczniu 2017 r. powód w ramach umowy dokonał 10 wpisów na forach internetowych dla (...) B. oraz zaproponował 1 event,

- w lutym 2017 r. powód w ramach umowy dokonał 10 wpisów na forach internetowych dla (...) B. oraz zaproponował 2 eventy.

Dowód: miesięczne raporty z wykonanych zadań w ramach umowy – na płycie CD – k. 74 akt, zeznania świadka A. W. – k. 150, przesłuchanie reprezentanta powoda – k. 335-336

W związku z realizacją obsługi kreatywnej (...) w B., powód wystawił w stosunku do pozwanego m.in. następujące faktury VAT:

- nr (...) na kwotę 5.535,00 zł, z terminem zapłaty wyznaczonym na 5 lipca 2017 r., tytułem obsługi za czerwiec 2017 r.,
- nr (...) na kwotę 5.535,00 zł, z terminem zapłaty wyznaczonym na 10 sierpnia 2017 r., tytułem obsługi za lipiec 2017 r.,
- nr (...) na kwotę 5.535,00 zł, z terminem zapłaty wyznaczonym na 13 września 2017 r., tytułem obsługi za sierpień 2017 r.,
- nr (...) na kwotę 5.535,00 zł, z terminem zapłaty wyznaczonym na 12 października 2017 r., tytułem obsługi za wrzesień 2017 r.,
- nr (...) na kwotę 5.535,00 zł, z terminem zapłaty wyznaczonym na 30 listopada 2017 r., tytułem obsługi za październik 2017 r.,
- nr (...) na kwotę 5.535,00 zł, z terminem zapłaty wyznaczonym na 14 grudnia 2017 r., tytułem obsługi za listopad 2017 r.,
- nr (...) na kwotę 5.535,00 zł, z terminem zapłaty wyznaczonym na 12 stycznia 2018 r., tytułem obsługi za grudzień 2017 r.,
- nr (...) na kwotę 5.535,00 zł, z terminem zapłaty wyznaczonym na 13 lutego 2018 r., tytułem obsługi za styczeń 2018 r.,
- nr (...) na kwotę 5.535,00 zł, z terminem zapłaty wyznaczonym na 14 marca 2018 r., tytułem obsługi za luty 2018 r.

Dowód : faktury VAT – k. 11-17 i k. 76-77 akt.

Powód zawarł również z podmiotem powiązany z pozwanym osobną umowę związaną z przeprowadzeniem kampanii reklamowej dotyczącą otwarcia nowego (...) w B.. Na poczet przedmiotowej umowy została na rzecz powoda wpłacona zaliczka. W ramach powyższego zorganizowany został m.in. event o nazwie „(...)”, który nie zyskał akceptacji strony zlecającej.

Dowód: zeznania świadków: M. B. – protokół elektroniczny – k. 150 akt, A. W. – protokół elektroniczny - 150 akt, przesłuchanie reprezentanta powoda P. F. – k. 335 v. – 337 akt,

Powód pismem z dnia 5 stycznia 2018 r. wezwał pozwanego do zapłaty łącznej kwoty 33.210,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty w terminie do 15 stycznia 2018 r.

Dowód : przedsądowe wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 18-19 akt.

W odpowiedzi na powyższe pozwany, pismem z dnia 26 lutego 2018 r., zarzucił powodowi, iż świadczone przez agencję usługi nie były wykonywane w sposób jakiego można oczekiwać od profesjonalnej agencji kreatywnej. Wskazał, że powód wykonywał zlecenie po upływie ustalonych terminów.

Powołując się na powyższe stanowisko pozwany odesłał powodowi jako niezasadne faktury VAT nr (...); (...); (...) oraz (...). Na odesłanych fakturach została umieszczona adnotacja określająca je jako „(...)”.

Pozwany, w związku z zajęтым stanowiskiem, wezwanie do zapłaty uznał za bezzasadne.

Dowód: pismo nadane w dniu 1.03.2018 r. – k. 43-45 akt, pismo z dnia 26.02.2018 r. – k. 46 akt, pismo z dnia 25.01.2018 r. – k. 51-53akt, pismo z dnia 14.03.2018 r. wraz załącznikami i potwierdzeniem nadania – k. 54-58akt, faktury VAT – k. 110-112 akt.

W odpowiedzi na powyższe powód wskazał, że trudności we współpracy wynikały z częstej rotacji pracowników powoda i konieczności docierania się we współpracy z nowymi osobami.

Jednocześnie powód ponowił wezwanie pozwanego co do zapłaty spornych należności.

Dowód: pismo z dnia 06.03.2018 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 114-115 akt.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów prywatnych, których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły jego wątpliwości oraz na podstawie zeznań w zasadzie wszystkich świadków przesłuchanych w toku niniejszej sprawy.

Za co do zasady zgodne z prawdą Sąd uznał zeznania świadka M. B., które były jasne, logiczne oraz konsekwentne. Należało jednak podkreślić, iż o ile posiadała ona wiedzę na temat zakresu wykonywania umowy będącej przedmiotem niniejszego postępowania, o tyle twierdzenia zaprezentowane przez rzeczonego świadka w stosunkowo niewielkim stopniu odnosiły się bezpośrednio do jej realizacji, skupiają się raczej na innych kwestiach, które były przez strony bądź podmioty powiązane realizowane w ramach dodatkowych zleceń w postaci folderów na targi, gadżetów, wizytówek czy wreszcie obsługi (...) w B.. O ile nie sposób było uznać powyższych za sprzecznych z rzeczywistością, o tyle dla istoty niniejszego postępowania nie miały one kluczowego znaczenia. Poza tym świadek potwierdziła zarówno to, iż umowa w zakresie stałego zlecenia była wykonywana do końca jej obowiązywania jak to, iż wynagrodzenie z tego tytułu miało charakter stały. Świadek potwierdziła również to, że powód przedstawiał propozycje eventów, z których strona pozwana nie korzystała. To jednak, wbrew sugestiom świadka, nie mogło stanowić uzasadnionego zarzutu co do prawidłowości działania powoda, co zostanie szerzej omówione w dalszej części uzasadnienia.

Wiarygodne w dużej części były również zeznania świadka A. W.. Twierdzenia rzeczonego świadka nie miały jednak istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia rzeczonej sprawy, gdyż cała wiedza jaką posiadał na temat wykonywania tej konkretnej umowy pochodziła z przekazu innych osób. Bezpośrednio posiadanie wiadomości dotyczyły zaś kwestii co do zasady niespornych – jak brak płatności za okres dochodzony pozwem czy też podjęcia czynności przez panią B. – czy kwestii niezwiązanych bezpośrednio umową będącą przedmiotem niniejszego postępowania (np. foldery na targi). Sąd jednocześnie uznał, iż nie zasługiwały na wiarygodność twierdzenia co do złożenia wypowiedzenia umowy jak również to, iż P. M. miała się „skarżyć” na działania powoda. Pierwsza nie wynikała z jakiegokolwiek materiału dowodowego, zaś druga kwestia pozostawała w jednoznacznej sprzeczności z zeznaniami samej P. M., która wskazywała, iż współpraca układała się dobrze.

W zdecydowanej części wiarygodne były zeznania świadka M. J. (2). Nie zasługiwało jednak na wiarygodność wskazanie, iż powód miał bardzo wybiórczo wykonywać obowiązki w zakresie marketingu szeptanego. Jak bowiem wynikało z treści przesłanych raportów, prócz jednego miesiąca, w każdym objętym żądaniem pozwu liczba wpisów odpowiadała ilości ustalonej w umowie stron. Pozostałe twierdzenia znajdowały potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, w tym dokumentacji czy osobowych źródłach dowodowych.

Wiarygodnym były zeznania świadka P. M. jako jasne, logiczne i konsekwentne. Przedmiotowe jednak jedynie częściowo miały znacznie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy z racji tego, iż w/w wskazała jednoznacznie, iż współpracę z pozwanym zakończyła w lipcu 2017 r., a więc pracowała maksymalnie przez jeden miesiąc okresu objętego żądaniem (czerwiec 2017 r.). Mimo tego rzeczony świadek posiadała wiedzę na temat poprzedniego

funkcjonowania współpracy stron, a także rodzaju i charakteru zmian, które nastąpiły w związku z pojawieniem się u pozwanej pani M. B..

Dowód z przesłuchania reprezentanta powoda Sąd uznał za wiarygodny, gdyż były one jasne, logiczne i konsekwentne, a nadto znajdowały potwierdzenie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym. Opisał on w sposób szczegółowy treść umowy stron, cały proces realizacji umowy czy też pozostałych kontaktów pomiędzy stronami jak również powiązanymi podmiotami. W tym miejscu należało zauważyć, iż Sąd dokonując powyższej oceny baczyl, że jako osoba bezpośrednio zainteresowana wynikiem sprawy, mógł on przedstawiać jej okoliczności w korzystnym dla siebie świetle.

Sąd pominął dowód z przesłuchania reprezentanta strony pozwanej z uwagi na to, iż prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawiał się na nią, a także z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w świetle którego przeprowadzenie rzeczonego dowodu nie było niezbędne dla rozstrzygnięcia przedmiotowego postępowania (art. 302 § 1 zdanie ostatnie k.p.c.).

Sąd zważył co następuje:

Przechodząc do merytorycznych rozważań nad zasadnością wniesionego powództwa należało wskazać, iż zasługiwało ono na uwzględnienie w znacznej części.

W pierwszej kolejności należało jednak rozpocząć od analizy charakteru łączącego strony stosunku prawnego – powyższe bowiem będzie determinować rozstrzygnięcia, co do dalszych, szczegółowych zagadnień. Z treści umowy wynikało, iż powód miał świadczyć na rzecz pozwanej cykl działań promocyjnych centrum handlowego (...) w B. obejmujących określone w umowie obszary działalności. Na pozwanej natomiast spoczywał obowiązek uiszczenia wynagrodzenia w określonej wysokości. Powyższe wskazuje więc, iż niewątpliwie zawarta między stronami umowa miała charakter umowy związanej z świadczeniem usług.

W przypadku umowy o świadczenie usług brak jest przepisów szczególnych, w związku z czym odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. W związku z tym do jej istoty, ocenianej in abstracto, nie należy wzajemność. Jednakże konkretna umowa o świadczenie usług, jeżeli zostanie ukształtowana jako odpłatna, może mieć charakter umowy wzajemnej, gdy wynagrodzenie należne zleceniobiorcy stanowi ekwiwalent świadczonych przez niego usług (por. W. Czachórski, Zobowiązania, 1999, s. 132; L. Ogiełło (w:) System prawa prywatnego, t. 7, 2011, s. 560; J. Szczerski (w:) Komentarz, t. II, 1972, s. 1540; odmiennie A. Szpunar (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 2, s. 391). Umowę o świadczenie usług zalicza się przy tym do zobowiązań starannego działania, a nie zobowiązań rezultatu.

Podkreślić również należało, iż jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że zleceniobiorca zobowiązał się wykonać zlecenie bez wynagrodzenia, to należy mu się stosowne wynagrodzenie. Zasady ustalania wynagrodzenia określa art. 735 § 2 k.c. W pierwszej kolejności nakazuje on uwzględnić wysokość wynagrodzenia wynikającą z obowiązującej taryfy. Pojęcie to należy przede wszystkim odnieść do taryf ustalonych przez stronę, zleceniobiorcę, który zawodowo trudni się dokonywaniem określonych czynności dla innych. Jeżeli przyjmujący zlecenie jest przedsiębiorcą świadczącym zarobkowo usługi tego rodzaju, wysokość wynagrodzenia może wynikać z ustalonego przez niego cennika, obejmującego stawki uzależnione od rodzaju czynności będącej przedmiotem zlecenia.

Wskazać również należało, że zgodnie z art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Z treści art. 65 § 2 k.c. wynika natomiast nakaz kierowania się przy wykładni umowy jej celem. Nie jest konieczne, aby był to cel uzgodniony przez strony, wystarcza – przez analogię do art. 491 § 2 k.c., art. 492 k.c. i art. 493 k.c. – cel zamierzony przez jedną stronę, który jest wiadomy drugiej. Konsekwencją tego unormowania jest konieczność dokonania wykładni umów na trzech poziomach, tj. ustalenia literalnego brzmienia umowy, ustalenia treści oświadczeń woli przy zastosowaniu reguł określonych w art. 65 § 1 k.c. oraz ustalenie

sensu złożonych oświadczeń woli poprzez odwołanie się do zgodnego zamiaru stron i celu umowy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 19 stycznia 2011 r., V CSK 204/10, nie publ.).

Mając ustalony charakter umowy należało w pierwszej kolejności odnieść się do jednego z głównych zarzutów pozwanego, związanego z rodzajem zobowiązań stron, a dotyczący tego czy rzeczony kontrakt miał postać „pozostawania w gotowości”. W tym zakresie twierdzenia pozwanego jedynie częściowo zasługiwały na uwzględnienie. Zauważyć należało, iż treść umowy obejmowała trzy obszary: projektowanie graficzne i skład (...), przygotowanie koncepcji eventów oraz marketing szeptany. Pokreślenia wymagało przy tym to, iż szczegółowy zakres wykonywanych działań składających się na powyższe elementy został sprecyzowany w załączniku nr (...) do umowy, a w toku niniejszego postępowania dodatkowo szczegółowo omówiony przez reprezentanta powoda. Oczywiście w (...) umowy został zawarty zapis, że realizacja przedmiotu umowy przez powoda następować ma na podstawie jednostkowego zamówienia pozwanego, niewykraczającego poza zakres prac wskazanych w załączniku nr (...), jednakże powyższy zapis, w świetle całokształtu treści kontraktu, nie mógł stanowić podstaw do wysnucia twierdzeń, iż wynagrodzenie miesięczne było w całości uzależnione wyłącznie od aktywności ze strony pozwanego w postaci jednostkowych zleceń. Analiza umowy prowadziła do wniosku, iż wskazany wyżej zapis dotyczył wyłącznie pierwszego z podanych obszarów umowy, a więc tworzenia projektów graficznych comiesięcznych akcji promocyjnych. Potwierdzeniem powyższego była również treść załącznika nr (...), gdzie jednoznacznie wskazano, iż powyższe wykonywane będzie „na zlecenie”. Charakter świadczonych w tym zakresie usług, w świetle zapisów umowy, w ocenie Sądu prowadził do wniosku, iż w tej części zleceniodawca był w posiadaniu swoistego „pakietu” możliwych działań, z których mógł, ale nie musiał korzystać. Jego wykorzystanie zależało więc wyłącznie od zleceniodawcy, od którego uzależnione były ewentualne prace pozwanego. Inaczej mówiąc – poprzez swoje działanie uaktywniał on czynności powoda. To jednak nie upoważniało do twierdzeń, iż dopiero owe zlecenia zamawiającego (pozwanego) determinowały powstanie wynagrodzenia po stronie usługobiorcy (powoda), w tym bowiem zakresie miało ono bowiem charakter ryczałtowy. Powyższy wniosek wynikał nie tylko z okoliczności podanych wyżej, ale znajdował potwierdzenie w osobowym materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Zauważyć bowiem należało, iż zarówno świadek M. B. jak i P. M., a więc osoby, które ze strony pozwanego bezpośrednio zajmowały się kontaktem z powodem, jednoznacznie wskazały, iż pomiędzy stronami było stałe, miesięczne wynagrodzenie. Również reprezentant powoda w swoich twierdzeniach mówił o stałym charakterze zobowiązania pozwanego. Dodatkowym argumentem przemawiającym za powyższym było również to, iż pracownicy pozwanego na zwrócony fakturach umieścili adnotacje o treści „(...)” czy też to, iż od samego początku funkcjonowania umowy funkcjonowała ta sama kwota, która przez ten czas nie ulegała żadnym zmianom.

Co jednak bardzo istotne, powyższy, ryczałtowy charakter wynagrodzenia miał zastosowanie w ocenie Sądu wyłącznie w stosunku do jednego z trzech zakresów niniejszej umowy. W pozostałych dwóch obszarach – a więc przygotowywaniu miesięcznie dwóch propozycji eventów oraz dokonywaniu minimum 10 wpisów w ramach marketingu szeptanego, umówione wynagrodzenie było uzależnione właśnie od wykonania tychże czynności przez zleceniobiorcę. Rzeczony wniosek wynikał z tego, iż o ile w przypadku projektów graficznych inicjatywa zawsze musiała pochodzić ze strony pozwanego, o tyle powyższe działania były wykonywane zupełnie niezależnie od stanowiska i woli zleceniodawcy. Powód był zobowiązany do ich stworzenia w określonej formie i charakterze już na podstawie zapisów samej umowy i aktywność pozwanego nic w tej kwestii nie zmieniała. Co więcej, w treści omawianego kontraktu sprecyzowano wynagrodzenie za każdorazowe takowe działanie (500 zł netto za propozycje eventu, 75 zł netto za wpis).

Drugim, głównym zarzutem strony pozwanej było to, iż powód nie sprostał spoczywającemu na nim ciężarowi dowodowemu i nie wykazał, iż umowa i obowiązki z niej wynikające zostały przez niego w okresie określonym żądaniem pozwu wykonane. W ocenie Sądu całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego co do zasady nie uprawniał do takowego wniosku. Zauważyć należało, iż zarówno z treści przedłożonych przez pozwanego do sprzeciwu wiadomości mailowych, czy też z osobowych źródeł dowodowych jednoznacznie wynikało, iż umowa do samego końca jej obowiązywania była wykonywana. Co więcej, zarówno M. B. jak również M. J. (1) wprost przyznały, iż prace, które zostały wykonane przez powoda były wykorzystywane. Rzeczone zeznania, wbrew interpretacji pozwanego, potwierdzały fakt wykonywania obowiązków spoczywających na powodzie – kwestią odrębną, o czym będzie mowa w

dalszej części, była natomiast ich poprawność. Warto było również w tym miejscu zauważyć, iż przeciwko powyższej interpretacji nie świadczyło to, iż żaden z zaproponowanych eventów nie spotkał się z akceptacją zleceniobiorcy i nie został przeprowadzony. Żaden bowiem zapis umowy nie wskazywał na taki warunek by uznać, iż ten zakres umowy został prawidłowo wykonany. Nie mogło również stanowić podstawy do zakwestionowania faktu wykonania umowy wskazania świadków B. czy J., iż brak było inicjatywy ze strony powoda i wszystko było sporządzane na polecenie. Powyższe uwagi dotyczyły przede wszystkim przygotowywania projektów graficznych. W tym zakresie należało przypomnieć to, co zostało zasygnalizowane już wcześniej – w przypadku tego obszaru działalności to właśnie zlecenie ze strony pozwanego stanowiło dopiero impuls do podjęcia działań przez powoda. Bez tego żadne czynności faktycznie nie były wykonywane. Nie sposób więc zarzucać w tym zakresie braku inwencji, skoro takowa de facto miała się przejawiać co do zasady w propozycjach eventów, a nie w zakresie projektowania graficznego, gdzie w dużej mierze były one oparte na wskazówkach i materiałach zlecającego. Potwierdzeniem faktu wykonywania przedmiotu umowy był również dowód z przesłuchania reprezentanta powoda, który szczegółowo opisał czynności wykonywane w ramach umowy. Nie sposób było w tym zakresie stawiać w/w zarzutu, iż nie był w stanie wskazać konkretnych propozycji eventów, projektów graficznych czy wpisów. Zauważyć bowiem należało, iż jego rolą była koordynacja rzeczonych działań, które były bezpośrednio prowadzone przez podległych mu pracowników. To zaś, w połączeniu z ilością tego typu prac oraz odległością czasową, stanowiło w ocenie Sądu wystarczające usprawiedliwienie dla tego typu niepamięci. Wreszcie istotnym dowodem na poczet wykazania tego, iż obowiązki umowne zostały co do zasady wykonane była treść przesyłanych co miesiąc raportów, zawierających każdorazowo przesłane propozycje eventów oraz screeny z wpisami dokonanymi w ramach marketingu szeptanego. Co prawda należało przyznać rację stronie pozwanej, iż brak w aktach sprawy dowodu ich doręczenia stronie przeciwnej, lecz powyższa okoliczność sama w sobie nie mogła stanowić podstawy do zaprzeczenia ich prawdziwości czy tym bardziej danych w niej zawartych. Po pierwsze świadkowie przesłuchani w sprawie potwierdzili, iż propozycje eventów były przez powoda sporządzane – treść raportów stanowiła więc jedynie dodatkowe potwierdzenie rzeczonych kwestii. Po drugie – zawarte w omawianych dokumentach screeny ze stron internetowych jednoznacznie wskazują na faktyczne umieszczanie wpisów przez powoda – samo przesłanie bądź też nie powyższego do drugiej strony nie miało znaczenia dla faktu ich stworzenia.

Podsumowując tę część rozważań należało wskazać, iż za pomocą wyżej wskazanych dowodów strona powodowa wykazała, iż co do zasady spełniła obowiązki spoczywające na niej na podstawie umowy. Wskazania pozwanego, iż koniecznym w tym zakresie było przedstawienie konkretnych projektów, zdjęć czy przeprowadzenie dowodu z zeznań pracowników nie były uzasadnione, gdyż jak wskazano wyżej, wystarczającym ku temu był już materiał zgromadzony w niniejszym postępowaniu.

Jednocześnie jednak analiza całokształtu zgromadzonego materiału, w szczególności treści raportów, wskazywała, iż faktycznie miały miejsce uchybienia w zakresie przedstawiania propozycji eventów czy też marketingu szeptanego. Sporządzony raport za miesiąc październik 2017 r. wykazuje, iż powód wykonał jedynie 9 wpisów. W styczniu 2018 r. natomiast został przedstawiony wyłącznie jeden event, wbrew spoczywającemu obowiązkowi. W tym więc zakresie, mając na uwadze podniesiony zarzut niewykazania wykonania umowy, uznać należało, iż twierdzenia pozwanego okazały się uzasadnione i o wartość tych, niezrealizowanych czynności należało pomniejszyć żądane wynagrodzenie.

Rozważania nad kwestią prawidłowości wykonywanych czynności, które to stanowiło kolejne zastrzeżenie strony pozwanej, należało rozpocząć od wskazania, iż umowa zawarta pomiędzy stronami miała charakter zobowiązania starannego działania. Z tego typu umową związany jest obowiązek działania dłużnika w sposób sumienny, w kierunku osiągnięcia danego rezultatu, przy czym, już samo staranne działanie stanowi spełnienie świadczenia, niezależnie od tego, czy ostatecznie zostanie osiągnięty zamierzony rezultat, czy też nie.

W ocenie Sądu, wbrew twierdzeniom pozwanego, brak było podstaw do przyjęcia, iż powód wykonywał umowę w sposób nieprawidłowy. Warto podkreślić, iż w tym zakresie to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania, iż faktycznie owe nienależyte wykonanie zobowiązania miało miejsce. Powyższa kwestia miała zaś wynikać z treści dołączonych do pozwu dokumentów w postaci wiadomości mailowych oraz zeznań świadków zawnioskowanych przez pozwanego.

Z rzeczonoego materiału dowodowego faktycznie wynikało, iż w toku obowiązywania umowy zdarzało się, że pracownicy pozwanego zgłaszali uwagi czy poprawki do pracy wykonywanych przez powoda. Zostało to zresztą potwierdzone przez reprezentanta powoda. Mimo powyższego należało pokreślić, iż zleceniobiorca co do zasady reagował i wykonywał poprawki zlecone przez pozwanego. Świadczyła o tym chociażby przedłożona do sprzeciwu korespondencja elektroniczna, z której wynikało również i to, że reakcja na zgłoszone uwagi była co do zasady niezwłoczna – następowała w tym samym, bądź najpóźniej w kolejnym dniu. Również świadek M. J. (1), mimo dość negatywnej oceny prac powoda, wskazała, iż pomimo zgłaszanych uwag, strona powodowa reagowała na nie i wykonywała niezbędne prace, które jednak nie zawsze spełniały jej oczekiwania. Warto przy tym było również zauważyć, iż żadne z zastrzeżeń, które zostały przedstawione w przedłożonych do akt wiadomościach, w ocenie Sądu nie miało takiego charakteru by móc uznać, iż obowiązki były rażąco niewłaściwie wykonywane czy jak ujęła to świadek M. B. – niechlujnie. Miały one raczej uwag o roboczym charakterze, będącym nieodzownym elementem w toku prac związanych z tworzeniem określonych projektów graficznych czy reklamowych. Poza tym w przypadku działań o charakterze marketingowym i ocenie ich prawidłowości, znaczenie mogą mieć wyłącznie kwestie zgodności technicznej wykonania danego projektu. Pozostałe kwestie, zwłaszcza dotyczące ich oceny pod kątem „przypadnięcia do gustu”, nie mogły stanowić decydującego kryterium przy rzeczonoj analizie. Jak już bowiem wcześniej wskazano, tego typu kontrakt ma charakter umowy starannego działania i wyłącznie poprzez taki pryzmat może być on oceniany. Wytworzony na jej podstawie efekt, jeżeli spełnia przyjęte przez strony kryteria czysto techniczne czy też w zakresie niezbędnej treści, nie może być kwestionowany jako nienależycie wykonany tylko z tego względu, iż nie przypadł do gustu.

Nie uszło uwadze Sądu również to, iż sformułowane uwagi pozwanego do wykonywania umowy będącej przedmiotem niniejszego postępowania miały charakter bardzo ogólny. Zarówno w treści sprzeciwu jak też w związku z przesłuchaniem świadków nie zostały przedstawione żadne, konkretne uwagi, do konkretnie wykonywanego projektu przez powoda. Strona pozwana skupiła się w zasadzie na postawieniu czterech zarzutów: kreacje były niezgodne z wytycznymi, brak było umiejętności graficznych, brak inicjatywy oraz nieterminowość. Jednakże żaden z powyższych wątków nie został powiązany z konkretnymi zachowaniami związanymi z wykonywaniem umowy dotyczącej (...) w B.. Takie zaś wskazania, niepoparte konkretnymi przykładami, nie mogły zostać uwzględnione w ramach niniejszego postępowania i skutkować przyjęciem nieprawidłowości w wykonywaniu umowy.

Warto w tym miejscu zauważyć, iż zdecydowana większość materiału dowodowego zaproponowana przez pozwanego dotyczyła współpracy w ramach innych łączących strony bądź podmioty z nimi powiązane stosunków prawnych. Jako główny przykład należało wskazać na szeroko omówioną przez świadka M. B. oraz wskazaną w korespondencji elektronicznej (k. 35 akt) kwestię folderów na targi. To zaś, co wynikało zarówno z treści umowy jak też z wskazań reprezentanta powoda, dotyczyło innego, dodatkowego zlecenia. Podobnie należało ocenić działania w ramach sporządzenia strony internetowej wszystkich sklepów prowadzonych przez pozwanego oraz powiązane podmioty, a która to omawiana była w wiadomościach mailowych (k. 34 akt). Pozostając przy ocenie rzeczonoj dokumentacji wypadało zauważyć, iż jej część dotyczyła okresu, który nie był objęty żądaniem pozwu (maj 2017 r. – k. 40 - 42 akt), co również nie mogło stanowić podstaw do ustaleń w zakresie prawidłowości działań powoda. Taki sam wniosek należało wskazać co do eventu „(...)” do którego odwoływał się pozwany, a który wynikał z umowy związanej z otwarciem (...) B., a więc zupełnie innego stosunku prawnego.

W kontekście zastrzeżeń pozwanego kierowanych ku prawidłowości wykonywanej umowy należało wskazać, iż umowa o świadczenie usług, do której jak wskazano wyżej stosuje się odpowiednio przepisy o umowie zlecenia, może być wypowiedziana przez każdą ze stron w każdym czasie (art. 746 k.c.). Powyższy przepis jest przejawem tego, iż zlecenie opiera się na wzajemnym zaufaniu stron, przez co umożliwia on, w przypadku jego utraty, podjęcie decyzji o zakończeniu trwania stosunku prawnego. Omawiane uprawnienie do wypowiedzenia zlecenia ma charakter uprawnienia prawokształtującego. Złożone w jego wykonaniu oświadczenie o wypowiedzeniu wywiera skutek ex nunc, tj. od chwili złożenia (art. 61 § 1 k.c.). Tym samym należało wskazać, iż gdyby faktycznie pozwany był tak dalece niezadowolony z czynności wykonywanych przez powoda, to logicznym oraz zgodnym z zasadami doświadczenia

życiowego rozwiązaniem byłoby zakończenie stosunku umownego, a nie dalsze trwanie w nim przez okres dalszych dziewięciu miesięcy.

Ponadto możliwość wypowiedzenia umowy została przewidziana przez same strony w jej treści. W (...) wskazano bowiem, iż niezależnie od innych uprawnień wynikających umowy, jeżeli jedna ze stron w sposób zawiniony naruszyła istotne postanowienia umowy i mimo pisemnego wezwania drugą stroną nie usunęła w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 14 dni, skutków takiego naruszenia albo nie zaprzestała dalszego naruszania postanowień umowy – druga strona była uprawniona do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym. Powtórzyć w tym miejscu należało to co zostało wskazane już wyżej – jeżeli pozwany miał tak daleko idące zastrzeżenia, co do usług wykonywanych przez powoda, niezrozumiałym jest, dlaczego nie skorzystał z możliwości wypowiedzenia umowy, co skutkowałoby rozwiązaniem stosunku prawnego łączącego strony niniejszego postępowania.

Całkowicie niezrozumiałym był zarzut pozwanego, iż skoro dotychczas została uiszczona na rzecz powoda kwota ponad 130.000 zł, to stanowi ona wystarczającą zapłatę za wykonane przez niego prace. Abstrahując od tego, iż mając na uwadze okres za jaki wynagrodzenie zostało uiszczone (marzec 2016 r. – kwiecień 2017 r.), należne wynagrodzenie stanowi jedynie nieco ponad połowę tej kwoty, bezsprzecznym było to, iż to same strony uzgodniły wysokość należności, jakie będzie ponosił pozwany z tytułu omawianej umowy. Kwestionowanie rzeczonyj wartości, pomimo, iż jak ustalono obowiązki w tym zakresie zostały wypełnione, nie znajdowało podstaw.

Niejako na marginesie wszystkich powyższych rozważań wymagało zauważenia, iż w ocenie Sądu analiza całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadziła do wniosku, iż co do zasady umowa pomiędzy stronami, a dotycząca obsługi (...) w B., przez cały okres była wykonywana w taki sam sposób. Od samego początku trwania kontraktu zdarzały się uwagi do prac powoda, lecz stanowiły one zwyczajny aspekt pracy przy tego typu przedsięwzięciach. Brak było jednak dowodu na to, iż przy wykonywaniu tej konkretnej umowy działanie powoda mogłoby zostać uznane za rażąco nieprawidłowe, niestaranne czy nieprofesjonalne. W ocenie Sądu prawdziwą przyczyną zaistniałej sytuacji, polegającej na nieuiszczeniu należności za 9 miesięcy współpracy, było nie tyle kwestionowanie wykonanych w tym okresie prac, lecz nieporozumienia zaistniałe w związku z prowadzeniem czynności mających na celu wprowadzenie na rynek nowego sklepu w B.. Takowy wniosek płynął nie tylko z twierdzeń reprezentanta powoda, ale również z zeznań M. B. czy A. W.. Powstały na tym tle konflikt i propozycja pozwanego co do rozliczenia wpłaconej na poczet rzeczonych czynności zaliczki na rzecz działań podejmowanych wobec pozostałych sklepów jasno wskazywały, iż to właśnie w tym miejscu ma swoje źródło zaistniała sytuacja. Brak pożądanego rezultatu przy wprowadzaniu rzeczonyj sklepu na rynek czy też niezadawalające w tym zakresie działania powoda nie mogły jednak wpłynąć na ostateczne rozstrzygnięcie, gdyż przedmiotem niniejszego postępowania były tylko i wyłącznie obowiązki stron istniejące na podstawie umowy dotyczącej sklepu położonego w B.. Wszelkie kwestie poboczne, związane z innymi stosunkami obligacyjnymi istniejącymi pomiędzy stronami lub podmiotami powiązаныmi, które bezsprzecznie mogły wpływać na całokształt relacji, nie mogły jednak decydować o niezasadności roszczeń zgłoszonych przez powoda w tym procesie. Jak podkreślono już wyżej, wszystkie próby zdyskredytowania działań powoda w stosunku do (...) w B. poprzez odwoływanie się do dodatkowych zleceń, wbrew twierdzeniom pozwanego, nie miały dla sprawy znaczenia. Podkreślić bowiem należało, iż niezbędnym, ale również możliwym było oddzielenie tych działań, które dotyczyły niniejszej umowy oraz tych, które istniały pomiędzy stronami na podstawie innych stosunków prawnych.

Reasumując wszystko powyższe, na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 735 § 1 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 49.107,75 zł. Powyższa stanowiła iloczyn dziewięciu miesięcy, za które nie zostało uiszczone wynagrodzenie (czerwiec 2017 r. – luty 2018 r.) oraz kwoty 5.535 zł pomniejszony o kwotę 615 zł (500 zł netto) z tytułu niewykazania złożenia propozycji jednego eventu w miesiącu styczniu 2018 r. oraz 92,25 zł (75 zł netto) w związku z tym, iż w miesiącu październiku zostało wykazane wyłącznie 9 wpisów na forach. Ustalenie powyższych, jednostkowych cen było możliwe na podstawie załącznika nr (...), z którego wynikało, iż na miesięczne wynagrodzenie w wysokości 4.500,00 zł netto składało się wynagrodzenia za projektowanie graficzne bieżących akcji promocyjnych w wysokości 2.250,00 zł netto, przedstawienie pomysłu oraz grafizacji eventów promocyjnych w wysokości 1.000,00 zł netto (2 x 500 zł), tworzenie oraz umieszczanie wpisów na forach internetowych, przy 10 wpisach 750,00 zł netto

(10 x 75 zł) oraz koordynowanie zleceń, kontakt z zamawiającym, kontakt z osobami wykonującymi zlecenie w Agencji 500,00 zł netto.

Odnosząc się do żądania odsetek w pierwszej kolejności należało wskazać, iż powodowi przysługiwało uprawnienie do domagania się odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych określonych w treści art. 7 i art. 4 pkt 3 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Zgodnie z treścią art. 4 pkt 3 wymienionej ustawy odsetki te są równe stopie referencyjnej NBP i ośmiu punktom procentowym. Umowa zawarta pomiędzy stronami niewątpliwie spełniała przesłanki definicji transakcji handlowej w rozumieniu powyższej ustawy, dlatego od dnia następnego po upływie terminie płatności powodowi przysługiwały odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych. Niezbędnym było w tym zakresie wskazanie, iż zgodnie z treścią umowy, wynagrodzenie miało być płatne co miesiąc do 15 dnia każdego miesiąca poczynając od kwietnia 2016 r. na podstawie wystawionej faktury (§ 9 ust. 3). W tym zakresie wystawiane faktury i tym samym terminy wymagalności podane w pozwie nie spełniały rzeczzonego warunku. Dlatego też niezbędnym było dokonanie stosownych korekt w określeniu początkowych dat biegu odsetek, mając jednocześnie na uwadze treść art. 115 k.c. Zgodnie z powyższym, jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą. Co do zasady więc termin zapłaty winien był zostać określony na 15 dzień miesiąca, chyba, że rzeczony dzień był dniem wolnym od pracy lub sobotą i mając powyższe na uwadze Sąd dokonał odpowiednich modyfikacji żądania powoda.

W pozostałej części roszczenie powoda jako niewykazane co do wysokości podlegało oddaleniu (pkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 100 zd. 2 k.p.c. zgodnie z którym Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Powód uległ jedynie w części, w której oddalono częściowo żądanie odsetkowe oraz kwotę 707,25 zł – czyli, zdaniem Sądu, uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania. Z tego względu, przegrywający sprawę pozwany powinien zwrócić stronie powodowej koszty postępowania, na które złożyły się kwota 2.491,00 zł tytułem opłaty od pozwu oraz kwota 3.617,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Asesor Sądowy Przemysław Kociński